

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSA Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa małoletniej A. Z. zastępowanej przez ojca W. Z.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Klinicznemu im. Prof. S.(...)
Uniwersytetu Medycznego w K. z siedzibą w Z.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 listopada 2010 r.,
zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 czerwca 2010 r.,
sygn. akt V ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek pełnomocnika powódki o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej (pkt 1 postanowienia) i odrzucił skargę kasacyjną tejże powódki (pkt 2 postanowienia). Sąd ten stwierdził, że naruszony został termin złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej, przewidziany w art. 169 § 1 k.p.c.

W zażaleniu pełnomocnika powódki prezentowano w tej mierze odmienne stanowisko i domagano się uchylecia zaskarżonego postanowienia. Według skarżącej,

należało odmiennie niż Sąd Apelacyjny liczyć początek biegu terminu przewidzianego w art. 167 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma wątpliwości co do tego, że skarga kasacyjna złożona została po terminie, tj. w dniu 12 kwietnia 2010 r. W dniu 13 maja 2010 r. doręczono pełnomocnikowi powódki postanowienie zawierające odrzucenie skargi kasacyjnej, a w dniu 20 maja 2010 r. zgłosił on wniosek o przywrócenie terminu do złożenia tej skargi. Powstaje kwestia, jak w świetle ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Apelacyjny należy liczyć początek biegu określonego w art. 169 § 1 k.p.c. (*verba legis*: „w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu”).

Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że omawiany termin może rozpocząć swój bieg, jeżeli pełnomocnik strony miał stosowną wiedzę o takim uchybieniu (dowiedział się o uchybieniu terminu do dokonania zindywidualizowanej czynności procesowej) i w ogóle mógł dokonać takiej czynności procesowej w określonej sytuacji faktycznej. Chodzi tu zatem o subiektywny i obiektywny aspekt określenia początku biegu terminu przewidzianego w art. 169 § 1 k.p.c.

Jeżeli wystąpiły okoliczności przedstawione we wniosku pełnomocnika powódki z dnia 20 maja 2010 r., a skarga kasacyjna opatrzona została (na wstępie datą - 10 kwietnia 2010 r.), to nie można podzielić stanowiska Sądu Apelacyjnego, że niemożność do wniesienia skargi kasacyjnej przez pełnomocnika powódki ustała już w dniu 12 kwietnia 2010 r., bowiem w tym dniu „miał (on) rzeczywistą możliwość wniesienia skargi kasacyjnej do Sądu” [s. (...) uzasadnienia zaskarżonego postanowienia]. Tymczasem miarodajną informacją o odrzuceniu skargi (naruszenia terminu do jej wniesienia) pełnomocnik powódki uzyskał właśnie w wyniku doręczenia mu postanowienia o odrzuceniu tej skargi jako spóźnionej (13 maja 2010 r.) i w tym czasie pojawiła się możliwość złożenia wniosku o przywrócenie uchybionego terminu. Skoro pełnomocnik złożył taki wniosek w dniu 20 maja 2010 r., to nie było podstaw do stwierdzenia naruszenia terminu do złożenia wniosku określonego w art. 169 § 1 k.p.c.

W tej sytuacji należało uwzględnić zażalenie powódki i uchylić zaskarżone postanowienie (art. 394¹ § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).